

[Anne Grete Holmsgård]

co havde været betalingsdygtig igennem hele perioden og oven i købet bagefter kunne gå ud af en 2-årig periode med betalingsstandsning med et overskud på 10 mill. kr. Om ikke andet så burde dette rejse et spørgsmål i hovedet på folk: sig mig, hvad var det egentlig, der foregik i november 1973, hvad var det, der gjorde, at Ole Hertz pludselig havde så forfærdelig travlt med at få trumfet denne her betalingsstandsning igennem, i øvrigt fuldstændig på tværs af de tidsterminer, som fondsbestyrelsens direktør, Agbo, havde fastsat?

Der er øjensynlig heller ikke nogen, der har fundet det interessant at reagere på, at den ene halvdel af Gimco, nemlig vekselerer Erik Jensen, et par år efter blev stillet over for løftet om et lån på 7 mill. kr. på den betingelse, at han skulle tie totalt stille om Gimcoaffæren. Det er en yderst bemærkelsesværdig betingelse for et lån. Hvorfor får det ikke folk til at spørge, hvad det egentlig er for en sag?

Endelig synes jeg, at det er graverende, når vi i udvalget kan få fremlagt materiale, der ganske klart og utvetydigt viser, at Københavnske Creditassurance Compagni har forsøgt at få afhændet de B&W-aktier, som Gimcos betalingsbo sad inde med, til underkurs, mens der var betalingsstandsning. Så må det da i det mindste få folk til at sige, at her er noget, der burde undersøges.

Og så synes jeg egentlig, det er ligegyldigt, at sagen er 12 år gammel.

Det er sådan set også ligegyldigt, om resultatet i sidste ende efter en kommissionsdomstol bliver en eller anden næse til nogle bestemte personer. Det interessante i denne sag og det vigtige er, at man får afdækket, hvem det var, der forsøgte – for at sige det på almindeligt dansk – at få jordet Gimco, som var et af de tre største vekselererfirmaer på daværende tidspunkt. Og med de mange beskyldninger, der i øvrigt også er rejst over for navngivne personer, fatter jeg egentlig ikke, at folk herinde ikke synes, at det vil være rimeligt at få sagen afdækket til bunds. Det kan kun lade sig gøre gennem en kommissionsdomstol, hvor man har mulighed for at afhøre folk under vidneansvar; ellers vil det ikke tale, så vil de hellere hytte deres eget skind.

Til sidst vil jeg godt sige, at jeg var noget rystet, da vi fik et svar i retsudvalget, hvor

forslaget har været behandlet. Svaret er optrykt som bilag til betænkningen, og industriministeren udtaler her:

»Det er min opfattelse, at der er et tilstrækkeligt grundlag for, at folkettingen kan afgøre, om det ønskes en kommissionsdomstol nedsat.«

Det var et svar på et spørgsmål, hvori hr. Rahbæk Møller og jeg havde bedt om at kunne få lov til at gennemse nogle ganske bestemte akter i sagen i udvalget. Det mente ministeren ikke var rimeligt. Jo, vi fik en af dem, men ikke de andre, og hans begrundelse var, at han mente, at denne sag var tilstrækkeligt belyst.

Jeg har simpelt hen aldrig før under et udvalgsarbejde herinde været udsat for, at det ikke var medlemmerne af det pågældende udvalg, der selv afgjorde, om de mente sagen var tilstrækkeligt belyst, og i hvert tilfælde, at man var så fair over for forslagsstillerne, at man sagde: selvfølgelig har de krav på at få de oplysninger, de mener er nødvendige for at få sagen så tilstrækkeligt belyst, at man kan skære igennem den dukken sig, som har været hele situationen omkring Gimco.

Det andet argument, der blev fremført, var, at der jo allerede lå en administrativ afgørelse. Det er i hvert tilfælde ikke et gyldigt argument for at nægte folketingsmedlemmer at få udleveret vigtigt materiale i en sag.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at folkettingen jo ikke bare er lovgivende. Folketinget skal også kontrollere og bl.a. kontrollere administrationen, og er det ikke netop det, vi har gjort i sagen om postskandalen, i sagen om dagpengene, i utallige andre sager? Der er vi netop kontrolinstans. Og så siger man i denne sag: ja men der foreligger jo en administrativ afgørelse. Det kan simpelt hen ikke være noget svar, når der er nogle herinde, der mener, at den administrative afgørelse er truffet på et alt for spinkelt grundlag og i virkeligheden overhovedet ikke viser noget om det, der var sagens kerne i Gimcoaffæren.

Jeg synes egentlig, det ville være rimeligt, om de andre ordførere, som kender til denne sag, kom herop og forklarede, hvorfor de mener, sagen ikke skal undersøges. Hvad er det, der er så vigtigt for dem, at de ligefrem vil forhindre, at der bliver nedsat en kommissionsdomstol?